

ISSN: 2636-848X
DOI: 10.46385/tsbd.1516795

**Türk Spor Bilimleri
Dergisi**
Türk Spor Bil Derg

Cilt 7, Sayı 2
Ekim 2024, 40-50

**The Journal of Turkish
Sport Sciences**
J Turk Sport Sci

Volume 7, Issue 2
October 2024, 40-50

 **Ali Salah ZAYNL
ABDEIN¹**

 Erdal TAŞGIN²

¹ Selçuk Üniversitesi
Sağlık Bilimleri Enstitüsü

² Selçuk Üniversitesi
Spor Bilimleri Fakültesi

Sorumlu Yazar: E. Taşgın
e-mail: erdaltaşgın@selcuk.edu.tr

Geliş Tarihi: 17.07.2024
Kabul Tarihi: 30.10.2024

ORJİNAL ARAŞTIRMA
ORIGINAL RESEARCH

Bireylerin Rekreatif Alan Tercihlerine Etki Eden Faktörler ile Memnuniyet Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Özet

Bu çalışmanın amacı bireylerin rekreatif alan tercihlerine etki eden faktörlerin ve alana yönelik memnuniyetlerinin incelenmesi ve aralarındaki ilişkinin belirlenmesidir. Araştırmaya 2019-2020 yıllarında Konya ili park bahçelerini kullanan 474 birey gönüllü olarak katılmışlardır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Gümüş ve Alay Özgül (2017)'nin geliştirdiği "Rekreasyon alanı tercih etkenleri ölçeği" ve Yetim ve Arğan (2018) tarafından geliştirilen "Fitness Merkezine Yönelik Sadakat ve Tatmin Faktörleri" ölçeğinin "Tatmin" alt ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde parametrik testlerde kullanılmış, ikili grup karşılaştırmaları için bağımsız gruplar t testi, üç ve daha fazlası gruplar için tek yönlü varyans analizi uygulanmıştır ($p < 0,05$). Aralarındaki ilişkinin belirlenmesi için Pearson korelasyon analizi yöntemine başvurulmuştur. Çalışmanın sonucunda Konya ili park bahçe tercih etkenlerinin ve bu alanlardan tatminlerinin cinsiyet, yaş, eğitim durumu ve meslek değişkenlerine göre anlamlı düzeyde farklılaştığı ve Rekreasyon alanı tercih etkenleri ölçeği ve Tatmin alt ölçeği arasında düşük düzeyde negatif yönlü bir ilişki bulunduğu sonucuna ulaşılmış, sonuçlar ışığında öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyon, park, bahçe, tatmin, yerel yönetimler

Investigation of Relationship Between Factors Affecting Individuals' Recreational Area Preferences and Satisfaction Levels

Abstract

The aim of this study is to examine the factors affecting individuals' preferences and their satisfaction with the field and to determine the relationship between them. 474 individuals who voluntarily used the park gardens of Konya in 2019-2020 participated in the study. In the research, the "Recreation area preference scale" developed by Gümüş and Alay Özgül (2017) and "Satisfaction" subscale of the Fitness Center Loyalty and Satisfaction Factors scale developed by Yetim and Arğan (2017) were used. In the parametric tests, the independent groups t test was applied to the data set for the binary group encounters, and the one-way variance analysis test for the groups of three and more ($p < 0.05$). Pearson correlation analysis method was used to determine the relationship between them. As a result of the study, it was concluded that the park garden preference factors and their satisfaction from these areas differ significantly according to gender, age, education level, and occupation variables, and there is a low negative relationship between Recreation area preference scale and Satisfaction subscale and suggestions are presented in the light of the results.

Keywords: Recreation, park, garden, satisfaction, local governments

Atıf için; Zaynl Abden, A.S., ve Taşgın, E. (2024). Bireylerin rekreatif alan tercihlerine etki eden faktörler ile memnuniyet düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Türk Spor Bilimleri Dergisi*, 7(2), 40-50.

Bu çalışma, Dr. Erdal TAŞGIN danışmanlığında birinci yazarın tamamlanmış yüksek lisans tezinden hazırlanmıştır.

GİRİŞ

Tarihin her döneminde bireyler zorunluluklarına ayırdığı vakit haricindeki zamanları etkili kullanabilme yolları aramıştır. Maslow'un "muhteşem insan doğası" teorisini yansıttığı "İhtiyaçlar Hiyerarşisi" piramidinde bahsedilen "fizyolojik ihtiyaçlar" ve "güvenlik ihtiyacı" basamakları temel ihtiyaçlar olarak kabul görmektedir. Fizyolojik ihtiyaçlar; yeme-içme, uyuma-dinlenme olarak tanımlanırken; güvenlik ihtiyaçları ise, dışsal etmenlerden kaynaklı tehlikeli durumlardan sakınma ve korunma, fizyolojik ihtiyaçlara kaynak sağlayan iş, etik, sağlık gibi alt boyutları koruma, mülkiyet güvenliği olarak tanımlamak mümkündür (Ardahan vd., 2016).

Tarihsel süreçte, evrensel bir ihtiyaç olarak kabul edilen serbest zaman etkinliklerinin birey, toplum ve demografik özelliklere göre değişiklik göstermesi muhtemeldir. Rekreasyon aktivitelerinin birleştirici ve bütünleştirici etkisi göz önüne alındığında özellikle çağımızda büyüyen din, dil, ırk, cinsiyet, kültür vb. gibi farklılıkların bireyler arası veya toplumlar arası "öteki" algısını yıkmakta ve "farklılığa hoşgörü" faydasını sağlamaktadır (Ardahan, 2013). Teknolojik gelişmenin ilerlemesi ile birlikte çalışma saatleri haricinde insanların serbest zamanlarının artması eğitim ve gelir düzeylerinin yükselmesini sağlamış ve bu unsurlardan doğan serbest zamanı verimli değerlendirme bilinci boş zamanlarda rekreasyonel etkinliklere olan talebi beraberinde getirmiştir. Buna bağlı olarak da rekreasyon etkinliklerinin bedensel, zihinsel ve sosyal bağlamda bireyin lehine yarar sağlamakta, bireyin özgüvenini ve kendine olan saygısını arttırmaktadır (Kurar ve Baltacı, 2014). Tatmin, literatürde farklı şekillerde tanımlanmıştır. Oliver'a (1987) göre; bir ürünün / hizmetin kendisinin veya özelliklerinin, tüketici tarafından değerlendirilmesi sonucu tüketimden duyulan zevk ve tatmin edicilik düzeyiyle olan ilişkisi olarak ifade edilirken, Bıyık vd. (2017) göre ise; tüketici sadakatini arttırarak tüketim açısından tekrar eden ürün / hizmet olmasını sağlamaktadır. Tüketici tatmini, tüketicinin öznel bir özet değerlendirmesi olarak düşünülebilir, bu özet değerlendirme tüketicinin psikolojik durumu, beklentileri ve deneyimlerinin kıyaslaması ışığında oluştuğu ifade edilmiştir (Helgesen ve Nessel, 2007). Yapılan bir araştırmaya göre serbest zaman tatminini etkileyen pek çok faktör olduğu belirlenmiştir. Bu faktörler; yaş, cinsiyet, medeni hal, eğitim, gelir düzeyi ve algılanan sağlık durumu gibi sosyoekonomik faktörlerdir (Munusturlar vd., 2016). Bu araştırma ile artan talep karşısında yapımı çoğalan rekreatif parklarda insanların nasıl daha rahat bir şekilde bu alanları kullanabilecekleri ve kullanımına etki eden faktörlerin neler olduğu sorularına da çözüm arayarak yeni park, bahçe ve rekreasyon alanlarının planlanması sürecinde bir katkı sağlayıp, park kullanıcılarının beklenti ve taleplerini bir ölçüde incelemek hedeflenmiştir.

Araştırmanın Amacı

Park ve bahçe kullanıcılarının buldukları kamusal alanı tercih etme nedenlerinin ve alana yönelik tatmin/memnuniyet düzeylerinin belirlenmesinin amaçlandığı bu çalışmada Konya ili merkez ilçelerde bulunan parkların kullanıcılarına yönelik durum çalışması gerçekleştirilmiştir.

YÖNTEM

Anketler çalışma amacının belirtilmesinin ardından araştırmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden park kullanıcılarına dağıtılmış ve kişi yönelimli (self administrated) teknik ile elde edilmiştir. Bu teknikte anketörler anket formlarını örneklem grubuna dağıtır ve sorular bu grup içerisindeki kişiler tarafından tek tek okuyarak cevaplandırılır (Kurulgan ve Argan, 2006).

Evren ve Örneklem

Çalışmada olasılıklı olmayan örnekleme yöntemlerinden biri olan kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır (Özmen, 2006). Bu çalışmanın evrenini 2019-2020 yıllarında Konya ilinde merkez ilçe yönetimlerine ait parkları kullanan bireyler, örneklemini ise araştırma gün ve saatlerinde belirlenen parklarda hizmet alan veya bulunan ve çalışmaya katılmaya gönüllü olan 474 katılımcı oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan bireylerin %48,3 (n=229)'ünün kadın, 51,7 (n=245)'inin ise erkek olduğu gözlemlenirken, katılan bireylerin %18,1 (n=86)'inin ilköğretim düzeyinde, %24,1 (n=114)'inin lise düzeyinde, %57,8 (n=274)'inin

lisans düzeyinde eğitimi olduğu, meslek değişkenine göre araştırmaya katılan bireylerin %7 (n=33)'sinin Kamu çalışanı olduğu, %23 (n=109)'ünün özel sektörde çalıştığı, %4,4 (n=21)'ünün esnaf ve zanaatkar olduğu, %9,3 (n=44)'ünün öğrenci olduğu, %9,5 (n=45)'inin işsiz olduğu, %44,5 (n=211)'inin ev hanımı olduğu ve %2,3 (n=11)'ünün emekli olduğu, katılan bireylerin %42,4 (n=201)'ü 2000 tl ve altı gelire sahip olduğu, %31,9 (n=151)'unun 2001-3000 tl aralığında gelire sahip olduğu, %25,7 (n=122)'sinin 3001 tl ve üzeri gelire sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Ayrıca araştırmaya katılan bireylerin %12,7 (n=60)'si 19 yaş ve altı, %38,6 (n=183)'sının 20-24 yaş aralığında, %15,2 (n=72)'sinin 25-29 yaş aralığında, %8,2 (n=39)'sinin 30-34 yaş aralığında, %8,2 (n=39)'sinin 35-39 yaş aralığında ve %17,1 (n=81)'inin 40 yaş üzeri grupta yer aldığı görülmektedir.

Veri Toplama Araçları

Araştırma verileri demografik özellikleri belirlemek amacıyla oluşturulan kişisel Bilgi Formu, katılımcıların rekreasyon alanlarını tercih etme eğilimlerini değerlendirmek amacıyla "Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeği" ve katılımcıların park ve bahçe rekreatif etkinliklere yönelik tatminlerini değerlendirmek amacıyla Fitness Merkezine Yönelik Sadakat ve Tatmin Faktörleri Ölçeği'nin katılımcılar üzerinde güvenilirlik ve geçerliliği yapılan Tatmin alt boyutu formu ile toplanmıştır.

Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeği

Bu ölçek, katılımcıların rekreasyon alanlarını tercih etme eğilimlerini değerlendirmek amacıyla kullanılmıştır. Ölçek, katılımcılara farklı rekreasyon alanlarını tercih etme derecelerini değerlendirmelerini sağlayan bir dizi sorudan oluşmaktadır. Gümüş ve Özgül (2017) tarafından geliştirilen iki bölümden oluşan rekreasyon alanı kullanımına ilişkin katılım engelleri ve tercih etkenleri ölçeği kullanılmıştır. İlk bölümde bireylerin, rekreasyon alanlarını tercih etmelerinde etkili olan unsurları inceleyen, "Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeği" (RATEÖ) kullanılmıştır. "Rekreasyon alanı tercih etkenleri ölçeği" 28 madde 4 alt boyuttan (Personel, Konum, Fiziki İmkânlar, Aktivite) oluşan 5'li likert derecedir (1: Hiç Önemli Değil, 2: Önemsiz, 3: Fark etmez, 4: Önemli, 5: Çok Önemli).

Fitness Merkezine Yönelik Sadakat ve Tatmin Faktörleri Ölçeği

Yetim ve Argan (2018) tarafından fitness merkezine yönelik tatmin ve fitness merkezine yönelik sadakat arasındaki ilişkiyi incelemek için geliştirdikleri Fitness Merkezine Yönelik Sadakat ve Tatmin Ölçeği (FMYSTÖ) 16 maddeden ve 2 alt boyuttan oluşmaktadır. 5'li likert tipinde hazırlanan Ölçek maddelerinin değerlendirilmesi; 1'den 5'e doğru puanlandırılarak, "1=Kesinlikle katılmıyorum, 2=Katılmıyorum, 3=Ne katılıyorum ne katılmıyorum, 4=Katılıyorum, 5=Kesinlikle katılıyorum" şeklinde oluşturulmuştur. Bu araştırmada Ölçeğin sadece Tatmin alt boyutu kullanılmış olup ilgili ankette toplam 6 soru yer almaktadır. "Fitness Merkezine Yönelik Sadakat ve Tatmin Faktörleri" ölçeğinin park bahçe katılımcılarında da uygulanabilir bir ölçek olduğunu kanıtlamak için tatmin alt ölçeğine doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Analiz sonucunda uyum indeksleri istenilen düzeylerde belirlenmiştir ($\chi^2= 16,215$ $df=6$, $p<0,05$, $\chi^2/df=2,702$, $RMSEA=0,060$, $AGFI=0,959$, $GFI=0,988$, $IFI=0,994$, $CFI= 0,993$).

Verilerin Analizi

Analiz işleminde ilk olarak yüzde, ortalama ve standart sapma gibi tanımlayıcı analizler yapılmıştır. Daha sonra kullanılacak analiz tekniklerinin tercih edileceğinin belirlenmesi amacıyla verilerin normallik şartını sağlayıp sağlamadığını test etmek için çarpıklık, basıklık ile aritmetik ortalama değerlerine bakılmıştır. Ölçek ve alt ölçeklerin normal dağılım gösterip göstermedikleri test edilmiş Skewness Kütosis değerlerin +2/-2 Aralığında olduğu belirlenmiş, normal dağılım sağlandığı gözlenmiştir (George ve Mallery, 2010; Tabachnik ve Fidell, 2012; Büyüköztürk, 2012). Veri dağılımına uygun olarak ikili karşılaştırmalar için bağımsız örneklem t testi, 3 ve daha fazla grup karşılaştırmalarında tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testi uygulanmıştır. Farkın kaynağını belirlemek için ise Bonferroni farklılık testi kullanılmıştır. Ayrıca her iki bağımlı değişkenin aralarındaki ilişkinin belirlenmesi için Pearson korelasyon analizi yöntemine

başvurulmuştur. Veriler bilgisayarda SPSS (Statistical Package For Social Scientists for Windows Release 20.0) programında analiz edilmiş, anlamlılığı 0.05 düzeyinde sınanmıştır.

BULGULAR

Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeğine İlişkin Bulgular

Tablo 1. Konya park bahçe kullanıcılarının Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeği Alt Boyut Puan Ortalamalarına ait X ve SS Değerleri (n=474)

RATEÖ	X	SS	Cronbach Alpha
Sportif Çeşitlilik	3,90	0,59	0,850
Personel	4,12	0,59	
Konum	4,13	0,65	
Fiziki İmkânlar	4,09	0,44	
Aktivite	3,86	0,68	

Araştırma kapsamındaki park-bahçe kullanıcılarının rekreatif alan tercih etkenleri ölçeği, puan ortalamaları dikkate alındığında tercih sebeplerinde en yüksek ortalama sırasıyla park bahçelerin konumu ($X=4,13\pm 0,65$), personeli ($X=4,12\pm 0,59$) ve fiziki imkanlarıdır ($X=4,09\pm 0,44$). Tercih etkenlerinde en düşük ortalama aktivite ($X=3,86\pm 0,68$) olarak bulunmuştur. Ölçek genel güvenilirliği oldukça iyi seviyede belirlenmiştir (0,85).

Tablo 2. Katılımcıların Cinsiyet ve Hususi Aracı Olup Olmaması Değişkenine Göre Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeği Alt Boyut Değerleri

	n	RATEÖ									
		Sportif Çeşitlilik		Personel		Konum		Fiziki İmkânlar		Aktivite	
		X	Ss	X	Ss	X	Ss	X	Ss	X	Ss
Kadın	229	3,92	0,60	4,19	0,57	4,13	0,58	4,10	0,45	3,84	0,66
Erkek	245	3,89	0,59	4,05	0,59	4,12	0,70	4,07	0,44	3,89	0,70
t		0,558		2,646		0,195		0,666		-0,852	
p		0,57		0,00**		0,84		0,50		0,39	
Araç var	163	3,92	0,57	4,12	0,58	4,16	0,66	4,12	0,41	3,93	0,68
Araç yok	311	3,89	0,61	4,12	0,59	4,11	0,64	4,07	0,46	3,83	0,68
t		0,549		-0,001		0,842		1,216		1,412	
p		0,58		0,99		0,40		0,22		0,15	

* $p<0,05$ ** $p<0,01$ istatistiksel olarak anlamlılık arz eder.

Tablo 2'de cinsiyet değişkenine göre rekreasyon alanı tercih etkenleri ölçeği alt boyut puanlarına yer verilmiştir. Tabloya göre sportif çeşitlilik ($t=0,558$; $p>0,05$), konum ($t=0,195$; $p>0,05$), fiziki imkânlar ($t=0,666$; $p>0,05$) ve aktivite ($t=-0,852$; $p>0,05$) alt boyutlarında herhangi bir anlamlı farklılık gözlenmezken; personel ($t=2,646$; $p<0,01$) alt boyutunda kadın katılımcılar lehine istatistiksel açıdan anlamlı sonuç tespit edilmiştir. Katılımcının hususi aracı olup olmama değişkenine göre rekreasyon alanı tercih etkenleri ölçeği alt boyut puanlarına yer verilmiştir. Tablo 2'ye göre sportif çeşitlilik ($t=0,549$; $p>0,05$), personel ($t=-0,001$; $p>0,05$), konum ($t=0,842$; $p>0,05$), fiziki imkânlar ($t=1,216$; $p>0,05$) ve aktivite ($t=1,412$; $p>0,05$) alt boyutlarında istatistiksel açıdan herhangi bir anlamlı farklılık yoktur.

Tablo 3. Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine Göre Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeği Alt Boyut Değerleri

	n	RATEÖ									
		Sportif Çeşitlilik		Personel		Konum		Fiziki İmkânlar		Aktivite	
		X	Ss	X	Ss	X	Ss	X	Ss	X	Ss
1 İlköğretim	86	3,84	0,61	3,93	0,57	4,12	0,62	4,07	0,38	3,64	0,66
2 Lise	114	3,87	0,60	4,05	0,59	4,09	0,68	4,09	0,40	3,87	0,66
3 Lisans	274	3,93	0,59	4,21	0,58	4,09	0,64	4,09	0,48	3,93	0,68
F		0,869		8,546		0,356		0,116		5,792	
p		0,42		0,00**		0,70		0,89		0,00**	
Bonferroni				3>2						3>1	
				3>1							

* $p<0,05$ ** $p<0,01$ istatistiksel olarak anlamlılık arz eder.

Tablo 3'e göre sportif çeşitlilik ($F=0,869$; $p>0,05$), konum ($F=0,356$; $p>0,05$), fiziki imkânlar ($F=0,116$; $p>0,05$) alt boyutlarında istatistiki açıdan anlamlı bir sonuç bulunamamıştır. Personel ($F=8,546$; $p<0,01$) alt boyutunda lisans eğitim düzeyine sahip katılımcılara göre ilköğretim ve lise düzeyinde eğitime sahip katılımcıların puan ortalamalarının daha düşük olduğu ve aktivite ($F=5,792$; $p<0,01$) alt boyutunda lisans düzeyinde eğitime sahip katılımcılara göre ilköğretim düzeyinde eğitime sahip olan katılımcıların puan ortalamalarının daha düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Tablo 4. Katılımcıların Yaş Değişkenine Göre Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeği Alt Boyut Değerleri

		RATEÖ												
		Sportif Çeşitlilik		Personel		Konum		Fiziki İmkânlar		Aktivite				
		n	X	Ss	X	Ss	X	Ss	X	Ss	X	Ss		
1	19 yaş ve altı	60	3,82	0,57	4,23	0,58	4,05	0,66	4,15	0,47	3,88	0,67		
2	20-24 yaş	183	3,88	0,60	4,16	0,59	4,09	0,66	4,05	0,47	3,92	0,65		
3	25-29 yaş	72	3,92	0,57	4,03	0,64	4,15	0,70	4,06	0,46	3,83	0,70		
4	30-34 yaş	39	4,09	0,67	4,11	0,56	4,09	0,71	4,02	0,46	3,83	0,76		
5	35-39 yaş	39	3,98	0,55	4,26	0,51	4,22	0,52	4,22	0,38	3,91	0,74		
6	40 yaş ve üzeri	81	3,85	0,60	3,97	0,56	4,21	0,60	4,12	0,34	3,75	0,68		
F		1,295		2,508		0,762		1,507		0,767				
p		0,26		0,03*		0,57		0,18		0,57				
Bonferroni				6<1		6<5		3<5		3<1				

* $p<0,05$ ** $p<0,01$ istatistiksel olarak anlamlılık arz eder.

Tablo 4'e göre sportif çeşitlilik ($F=1,295$; $p>0,05$), konum ($F=0,762$; $p>0,05$), fiziki imkânlar ($F=1,507$; $p>0,05$) ve aktivite ($F=0,767$; $p>0,05$) alt boyutlarında istatistiki açıdan anlamlı bir sonuç bulunamamıştır. Personel ($F=2,508$; $p<0,05$) alt boyutunda 19 yaş altı ve 35-39 yaş aralığındaki katılımcıların 25-29 yaş katılımcılara ve 40 yaş ve üzeri katılımcılara göre puan ortalamalarının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Tablo 5. Katılımcıların Meslek Değişkenine Göre Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeği Alt Boyut Değerleri

		RATEÖ												
		Sportif Çeşitlilik		Personel		Konum		Fiziki İmkânlar		Aktivite				
		n	X	Ss	X	Ss	X	Ss	X	Ss	X	Ss		
1	Kamu	33	4,07	0,49	4,16	0,58	4,25	0,60	4,11	0,42	3,95	0,85		
2	Özel Sektör	109	4,00	0,55	4,11	0,60	4,11	0,65	4,13	0,42	3,84	0,69		
3	Esnaf ve Zanaatkar	21	3,75	0,65	3,94	0,48	4,14	0,60	4,06	0,46	4,01	0,78		
4	Öğrenci	44	3,72	0,62	3,89	0,57	4,15	0,69	4,08	0,34	3,71	0,67		
5	İşsiz	45	3,93	0,65	4,08	0,55	4,14	0,58	4,02	0,37	3,64	0,71		
6	Ev Hanımı	211	3,89	0,59	4,22	0,58	4,12	0,66	4,09	0,49	3,94	0,63		
7	Emekli	11	3,47	0,51	3,61	0,54	3,78	0,67	3,97	0,44	3,69	0,37		
F		2,953		3,932		0,722		0,481		2,001				
p		0,00**		0,00**		0,63		0,82		0,64				
Bonferroni				7<1		7<6		7<2		4<6				

* $p<0,05$ ** $p<0,01$ istatistiksel olarak anlamlılık arz eder.

Tablo 5'e göre konum ($F=0,722$; $p>0,05$), fiziki imkânlar ($F=0,481$; $p>0,05$) ve aktivite ($F=2,001$; $p>0,05$) alt boyutlarında istatistiki açıdan anlamlı bir sonuç bulunamazken, Sportif çeşitlilik alt boyutunda ($F=2,953$; $p<0,05$) emekli katılımcılara göre kamu ve özel sektör de çalışan katılımcıların lehine, personel ($F=3,932$; $p<0,05$) emekli ve öğrencilere göre ev hanımı olan katılımcıların lehine puan ortalamalarının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Tatmin Alt Ölçeğine İlişkin Bulgular

Tablo 6. Konya Park Bahçe Kullanıcılarının Tatmin Alt Ölçeği Puan Ortalamalarına Ait X ve SS Değerleri (n=474)

	X	SS	Cronbach Alpha
Tatmin Alt Ölçeği	2,69	0,85	0,890

Araştırma kapsamındaki park-bahçe kullanıcılarının tüketici tatmin alt ölçeğine ait puan ortalamalarının orta düzeylerde ($X = 2,69 \pm 0,85$) olduğu bulunmuştur. Ayrıca güvenilirlik katsayısı .89 olarak bulunmuştur.

Tablo 7. Katılımcıların Cinsiyet ve Hususi Aracı Olup Olmaması Değişkenine Göre Tatmin Alt Ölçeği Değerleri

	n	X	SS	t	p
Kadın	229	2,78	0,81	2,365	0,018*
Erkek	245	2,60	0,88		
Araç var	163	2,50	0,87	-3,423	0,001**
Araç yok	311	2,78	0,83		

* $p < 0,05$ ** $p < 0,01$ istatistiksel olarak anlamlılık arz eder.

Tablo 7'de cinsiyet değişkenine göre tatmin alt ölçeği puanları ve hususi aracı olup olmaması değişkenine göre memnuniyet ölçeği puanlarına yer verilmiştir. Tabloya göre tatmin düzeyleri ($t = 2,365$; $p < 0,05$) kadın katılımcılar lehine istatistiki açıdan anlamlı bulunmuştur. Ayrıca ($t = -3,423$; $p < 0,01$) hususi aracı olmayan katılımcılar lehine tatmin düzeyleri istatistiki açıdan anlamlı sonuç tespit edilmiştir.

Tablo 8. Katılımcıların Eğitim Durumu Değişkenine Göre Tatmin Alt Ölçeği Değerleri

	n	X	SS	F	p	Post-Hoc
1 İlköğretim	86	2,53	0,87	3,013	0,050*	3>1
2 Lise	114	2,62	0,86			
3 Lisans	274	2,77	0,83			

* $p < 0,05$ ** $p < 0,01$ istatistiksel olarak anlamlılık arz eder.

Tablo 8'de katılımcının eğitim durumu değişkenine göre tatmin alt ölçeği puanlarına yer verilmiştir. Tabloya göre tatmin düzeyleri ($F = 3,013$; $p \leq 0,05$) ilköğretim düzeyinde eğitime sahip olanlara göre lisans eğitim düzeyine sahip katılımcılar lehine istatistiki açıdan anlamlı sonuç tespit edilmiştir.

Tablo 9. Katılımcıların Yaş Değişkenine Göre Tatmin Alt Ölçeği Değerleri

	n	X	SS	F	p	Post-Hoc
1 19 yaş ve altı	60	3,05	0,81	3,092	0,009**	1>3,5,6
2 20-24 yaş	183	2,70	0,80			
3 25-29 yaş	72	2,57	0,89			
4 30-34 yaş	39	2,60	0,97			
5 35-39 yaş	39	2,51	0,84			
6 40 yaş ve üzeri	81	2,61	0,82			

* $p < 0,05$ ** $p < 0,01$ istatistiksel olarak anlamlılık arz eder.

Tablo 9'da katılımcının yaş değişkenine göre tatmin alt ölçeği puanlarına yer verilmiştir. Tabloya göre tatmin düzeyleri ($F = 3,092$; $p < 0,01$) 25-29 yaş, 36-39 yaş ve 40 yaş üzeri katılımcılara göre 19 yaş ve altı katılımcıların lehine istatistiki açıdan anlamlı sonuç tespit edilmiştir.

Tablo 10. Katılımcıların Meslek Değişkenine Göre Tatmin Alt Ölçeği Değerleri

	n	X	SS	F	p	Post-Hoc
1 Kamu	33	2,35	0,94	5,165	0,000**	6>1 6>2
2 Özel Sektör	109	2,42	0,83			
3 Esnaf ve Zanaatkar	21	2,57	0,66			
4 Öğrenci	44	2,60	0,83			
5 İşsiz	45	2,72	0,87			
6 Ev Hanımı	211	2,89	0,81			
7 Emekli	11	2,87	0,83			

* $p < 0,05$ ** $p < 0,01$ istatistiksel olarak anlamlılık arz eder.

Tablo 10'da katılımcının meslek değişkenine göre tatmin alt ölçeği puanlarına yer verilmiştir. Tabloya göre tatmin düzeyleri ($F = 5,165$; $p < 0,01$) kamu ve özel sektörde çalışan katılımcılara göre ev hanımı katılımcıların lehine istatistiki açıdan anlamlı sonuç tespit edilmiştir.

Tablo 11. Tatmin Alt Ölçeği ile Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeği Boyutları Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi İçin Yapılan Pearson Momentler Çarpım Korelasyon Katsayısı Sonuçları

		Memnuniyet	
RATEÖ	Sportif Çeşitlilik	r	-0,111
		p	0,016*
	Personel	r	0,024
		p	0,602
	Konum	r	-0,013
		p	0,776
	Fiziki İmkanlar	r	-0,025
		p	0,591
	Aktivite	r	-0,035
		p	0,452

* p<0,05 **p<0,01 istatistiksel olarak anlamlılık arz eder.

Tablo 11’de Konya park bahçe kullanıcılarının rekreasyon alanı tercih etkenleri ölçeği ile tatmin alt ölçeği alt boyutları arasındaki ilişki incelenmiştir. Bu inceleme sonucunda; Rekreasyon alanı tercih etkenleri ölçeği, personel alt boyutu ile tatmin alt ölçeği ($r=0,024$; $p>0,05$), konum alt boyutu ile tatmin alt ölçeği ($r=-0,013$; $p>0,05$), fiziki imkanlar alt boyutu ile tatmin alt ölçeği ($r=-0,025$; $p>0,05$) ve aktivite alt boyutu ile tatmin alt ölçeği ($r=-0,035$; $p>0,05$) arasında herhangi bir ilişki bulunmazken sportif çeşitlilik ($r=-0,111$; $p<0,01$) alt boyutu ile tatmin alt ölçeği arasında ise düşük düzeyde negatif yönlü ilişki tespit edilmiştir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Rekreasyon bireylerin serbest zamanlarının etkili ve verimli kullanılmasıdır. Bireylerin serbest zamanlarını değerlendirme biçimleri birçok parametreye göre değişkenlik göstermektedir. Rekreatif alan özel ve çeşitli standartlara sahip olabileceği gibi, kamuya ait alanlarda kullanıcının talebi ve çevrenin özelliklerine göre de düzenlenebilir. Yerel yönetimler bireylere serbest zamanlarını değerlendirebilecekleri alanları tahsis ederek seçenek yaratmakta ve bu alanlardaki imkânları halka sunarak bireysel ve yönetsel anlamda birçok fayda yaratmayı amaçlamaktadır.

Araştırma kapsamındaki park-bahçe kullanıcılarının rekreatif alan tercih etkenleri ölçeği puan ortalamaları dikkate alındığında tercih sebeplerinde en yüksek ortalama sırasıyla park bahçelerin konumu, personeli ve fiziki imkanlarıdır. Tercih etkenlerinde en düşük ortalama aktivite olarak bulunmuştur. Bireylerin park bahçe kullanımını etkileyen en önemli faktör olarak konumun gelmesi rekreasyon alanlarının mevki olarak yerleşim yerlerine yakın olması, bu alanların kullanım açısından daha fazla ziyaretçi tarafından tercih edilebilir olmasını sağlayabileceği söylenebilir. Diğer bir faktör olan personel ise tüm sektör ve hizmet alanlarında olduğu gibi çalışmamızda da etki puanı yüksek bir etken olarak ortaya çıkmıştır. Alanlardaki güvenlik, temizlik, alan sorumlusu, servis hizmetleri gibi hizmet alanlarının temsilcileri olan personelin görevlerine ve kullanıcılara yönelik tutumları kullanılan alanın tercih edilmesine olumlu yönde etkide bulunacaktır. Bir diğer önemli etken olan fiziki imkânlar bireysel veya bölgesel bazda değerlendirildiğinde kullanıcıya yönelik diğer alanlara göre daha fazla ekinlik veya sosyal alan yaratan, konum olarak ulaşılabilir durumda olan veya bölgesel olarak merkezi diğer kamusal veya özel alanlara ulaşılabilir durumda olması gibi farklılıklar kullanım tercihlerini etkileyecektir.

Araştırma kapsamındaki park-bahçe kullanıcılarının, cinsiyet değişkenine göre rekreasyon alanı tercih etkenleri ölçeği alt boyut puanlarına değerlendirilmesinde sportif çeşitlilik, konum, fiziki imkanlar ve aktivite alt boyutlarında herhangi bir anlamlı farklılık gözlenmemiştir. Konya ili özelinde incelendiğinde sunulan imkânların her iki cinsiyet içinde aynı düzeyde kullanıma etki ettiği bunun sebebinin de alanda sunulan hizmet ve imkânların standardize edilmesinden kaynaklandığı düşünülebilir. Personel alt boyutunda kadın katılımcılar lehine istatistiksel açıdan anlamlı sonuç tespit edilmiştir. Bu bulguya paralel olarak park ve rekreasyon alanı kullanıcılarının cinsiyetlerinin mekân seçimlerinde rol oynadığını belirten çalışmalar mevcuttur (James vd., 1995, Archer ve McDonald, 1990). Etkinlik alanı tercihine etki eden personel alt boyutunu hizmet sektöründe yer alan birçok işletme için ele almak mümkündür. Bu alanlarda güvenlik personeli, temizlik personeli veya iş görenlerin hal ve tavırları kullanıcının tatmin düzeyini ve alanı

kullanıma yönelik sadakatini arttıracaktır. Bu tür alanlarda çalışan personelin niteliği ve özverisi kullanıcının algısını olumlu yönde etkileyecektir sonucuna varılabilir.

Araştırma kapsamındaki park-bahçe kullanıcılarının, aracı olup olmaması değişkenine göre rekreasyon alanı tercih etkenleri ölçeği alt boyut puanlarına değerlendirilmesinde herhangi bir anlamlı sonuca ulaşılamamıştır. Konya ili ulaşım tarihçesi ve mevcut olanaklar incelendiğinde birçok toplu ulaşım kanalı ve imkânı olduğu görülmektedir (Erişim 2020a). Bireylerin aracının olup olmama durumu fark etmeksizin yerel yönetimlere ait park alanlarına ulaşım sıkıntısı çekmemektedir. Hem fiziki şartların uygun olması hem de genişletilmiş ulaşım ağının kullanıcılar açısından oluşturduğu avantajlar ile etkinlik alan tercihlerinin etkilenmediği görülmektedir.

Araştırma kapsamındaki park-bahçe kullanıcılarının, eğitim düzeyi değişkenine göre rekreasyon alanı tercih etkenleri ölçeği alt boyut puanlarına değerlendirilmesinde sportif çeşitlilik, konum, fiziki imkanlar alt boyutlarında istatistiki açıdan anlamlı bir sonuç bulunamazken, aktivite ve personel alt boyutlarında lisans düzeyinde eğitime sahip olanlar lehine anlamlı farklılık bulunmuştur. Literatür incelendiğinde eğitim durumunun tercih ve tutumu etkilediğine dair çalışmalar ile çalışmamız paralellik göstermektedir (Karaşah, 2017). Çalışmalarda eğitim düzeyi yükseldikçe amaçlı hareketin fazlaştığı ve çeşitlilik ve hizmet olanaklarına daha fazla önem verildiği düşünülmektedir (Talay vd., 2010). Nitekim alanda alınan hizmetler ve amaca yönelik aktivitelerin varlığı eğitim düzeyi yüksek bireylerin yerel yönetimlere ait park bahçe kullanımını olumlu yönde etkilediği söylenebilir (Doğaner, 2013; Ay, 2013).

Yaş değişkenine göre rekreasyon alanı tercih etkenleri ölçeği alt boyut puanlarına yer verilmiştir. Tabloya göre sportif çeşitlilik, konum, fiziki imkânlar ve aktivite alt boyutlarında istatistiki açıdan anlamlı bir sonuç bulunamamıştır. Personel alt boyutunda 19 yaş altı ve 35-39 yaş aralığındaki katılımcıların 25-29 yaş katılımcılara ve 40 yaş ve üzeri katılımcılara göre puan ortalamalarının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. 19 yaş ve altı katılımcıların park bahçe kullanım amaçları arkadaşlar ile sosyalleşme, oyun ve tesis kullanımı olabiliyorken yaşları yükseldikçe park bahçe kullanım amaçları ve tercih etme etkenleri değişiklik gösterebilmektedir. Park bahçelerdeki personel niteliği ön plana çıkmakta ve tercih edilmeyi etkilemektedir.

Meslek değişkenine göre rekreasyon alanı tercih etkenleri ölçeği alt boyut puanları değerlendirildiğinde konum, fiziki imkanlar ve aktivite alt boyutlarında istatistiki açıdan anlamlı bir sonuç bulunmazken, Sportif çeşitlilik alt boyutunda emekli katılımcılara göre kamu ve özel sektör de çalışan katılımcıların lehine, personel alt boyutunda emekli ve öğrencilere göre ev hanımı olan katılımcıların lehine puan ortalamalarının daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Sportif etkinlik alt boyutundaki farklılaşmanın fiziksel imkânlar ve sportif yeterlilik şartlarını kullanan ve bu alanları kullanabilecek fiziksel uygunluk şartlarına, maddi yeterliliğe ve aynı zamanda grup ile yapılabilecek etkinliklere katılma durumlarına bağlı tercih etkeni oluşturduğu, personel alt boyutunda ise ev hanımlarının öğrenci ve emeklilere göre puan ortalamalarının farklı olması hizmete dayalı alanları daha fazla kullanımından kaynaklandığı düşünülebilir.

Araştırma kapsamındaki park-bahçe kullanıcılarının tüketici tatmin alt ölçeğine ait puan ortalamaları dikkate alındığında katılımcıların tatmin düzeylerinin orta düzeyde olduğu söylenebilir. Park bahçe alanlarının arz talep dengesine göre kamuoyu araştırmaları, sosyal, kültürel ve kullanıcı isteklerine göre yapılanması ve alan kullanımına özendirilmesi önemlidir. Bu bağlamda söz konusu kamusal alanlar oluşturulurken yer alacağı bölgenin sosyo-demografik yapısı önem arz etmektedir (Kaya, 2008). Bu yapı ve vizyonda oluşturulan alanlar kullanıcı özelliklerine göre oluşturulduğunda kullanılan alana yönelik memnuniyet ve tatmin olguları pozitif yönde etkilenecektir. Kullanım oranı artacak, tercih edilme seviyesi yükselecek ve alana yönelik tatmin düzeyi yükselecektir.

Cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde alana yönelik tatmin düzeyleri kadın katılımcılar lehine yüksektir. Rekreatif etkinliğe katılımın bireysel ve sosyal birçok kazanımı söz konusudur. Park bahçe gibi kamusal alanlarda yararlanılan etkinlik ve hizmetlerden kaynaklı algılanan memnuniyete bağlı tatmin düzeyi değişkenlik göstermektedir. Ayrıca kadın katılımcıların yoğunlukla ev hanımı olması ve yine ev hanımları

lehine çıkan tatmin düzeyleri bu durumda kendi içerisinde tutarlıdır. Ayrıca kadınların doğasından kaynaklı gözlem ve memnuniyete bağlı sadakat söz konusudur. Kamu ve özel sektör çalışanlarının düşük çıkan tatmin düzeyi puanları ise bir başka araştırma sorusunu doğurmaktadır. Bu çalışanların tercih etkenleri ölçeğine verdiği cevaplarda ele alındığında varılan sonuç sportif çeşitliliğe bağlı beklenti olduğu yöndedir ve bu meslek gruplarının talebine yönelik arz yaratılması tatmin düzeylerini arttıracığı söylenebilir (Türel, 1988).

Katılımcının hususi aracı olup olmaması değişkenine göre tatmin alt ölçeği puanları değerlendirildiğinde aracı olmayan katılımcılar lehine istatistiki açıdan anlamlı sonuç tespit edilmiştir. Park-bahçeler düzenlenirken ele alınan fiziki şartlar ve bağlı oluşturulan imkânlar doğal ya da yapay fark etmeksizin güvenli ve huzurlu ortamın sağlanmasını amaçlar. Bu kamusal alanlar yoluyla yerel yönetimler çevre düzenlemelerinden ve açılacak işletmelerin düzenlenmesinden de sorumlu olmaktadır (Altunkasa ve Uzun, 1991). Örneğin kültürel bir park alanının yanında açılan otopark veya içerisinde bulunan yiyecek içecek işletmeleri gibi. Ancak çıkan sonuç neticesinde hem söz konusu ilde ulaşım imkânlarının yeterli olduğu için hususi araç gereksiniminin olmadığı, hem de aracı olanlar aleyhine düşük çıkan puan ortalaması bu tür park bahçeleri kullanırken aracın yük olduğu veya önem arz etmediği yönünde değerlendirilebilir.

Katılımcıların eğitim durumu değişkenine göre tatmin alt ölçeği puanları değerlendirildiğinde, ilköğretim düzeyinde eğitime sahip olanlara göre üniversite eğitim düzeyine sahip katılımcılar lehine istatistiki açıdan anlamlı sonuç tespit edilmiştir. Yapılan çalışmalar eğitim düzeyi arttıkça rekreasyon alanlarını kullanım oranının da arttığını göstermektedir (Bultena ve Field, 1980; Kelly, 1983). Kelly (1983) eğitimin rekreatif etkinliğe katılımı gelir ve meslekten daha fazla etkiye sahip olduğunu söylemiştir. Nitekim rekreatif etkinliklerden alınan tatmin imkân ve bireysel tutuma bağlı olarak kullanım sağlandıkça artacaktır. Çalışmamız sonucunu desteklenmektedir.

Yaş değişkenine göre tatmin alt ölçeği puanları incelendiğinde 25-29 yaş, 36-39 yaş ve 40 yaş üzeri katılımcılara göre 19 yaş ve altı katılımcıların lehine istatistiki açıdan anlamlı sonuç tespit edilmiştir. Bu sonuç için araştırmalar incelendiğinde ortak görüş “gençler daha çok güce dayalı ve aktif katılımı gerektiren etkinlikleri tercih ederken, ileri yaşta olanlar daha çok pasif katılımı tercih etmektedirler.” Yönündedir. Park-bahçe alanlarının yarış veya güce dayalı etkinliklerden çok herkes için kullanılabilir durumda olmasıdır. Bu durum bu araştırma sonuçlarıyla örtüşmese de literatürce desteklenen yaşın arttıkça rekreatif etkinliğe katılımın azaldığı yönündeki görüş ışığında kullanım ile tatminin paralelliği sonucu anlamlı kılmaktadır (Kelly, 1983; Ardahan ve Yerlisu Lapa, 2010; Paldrak, 2019).

Son olarak Konya park bahçe kullanıcılarının rekreasyon alanı tercih etkenleri ölçeği alt boyutları ile tatmin alt ölçeği arasındaki, personel alt boyutu ile tatmin alt ölçeği, konum alt boyutu ile tatmin alt ölçeği, fiziki imkanlar alt boyutu ile tatmin alt ölçeği ve aktivite alt boyutu ile tatmin alt ölçeği arasında herhangi bir ilişki bulunmazken sportif çeşitlilik alt boyutu ile tatmin alt ölçeği arasında ise düşük düzeyde negatif yönlü ilişki tespit edilmiştir. Rekreasyon Alanı Tercih Etkenleri Ölçeği ve Tatmin Alt Ölçeği varyans testleri incelendiğinde de öne çıkan bu durumda söylenebilir ki; rekreatif etkinlik alanlarında spor alanlarının olması ve spor alanları içerisinde herkese göre etkinliklerin olması, alana yönelik kullanım ve tatmin düzeyini arttıracaktır.

Mevcut sonuçlar doğrultusunda aşağıdaki öneriler sunulmuştur;

- Rekreasyon alanlarının planlanması sürecinde halkın katılımının da sağlanarak kullanıcı ihtiyaçları belirlenmelidir.
- Tüm yaş ve meslek gruplarına hizmet edecek şekilde alanların planlanması ve tasarlanması gerekmektedir.
- Tasarlanan alanlar kullanıcıların doğayla iletişim kurmasına imkân tanınmalıdır.
- Tasarlanan mekânlarda alan imkânları doğrultusunda etkinlik çeşitliliği sağlanmalıdır.

➤ Mevcut rekreasyon alanlarında ise, yerinde gözlemler ve kullanıcılara memnuniyet anketleri yapılarak ihtiyaçlar ve sorunlar belirlenmeli, bu doğrultuda çözümler üretilmelidir.

KAYNAKLAR

- Altunkasa, M., Uzun, G. (1991). *Rekreasyonel Planlamada Arz ve Talep*. Çukurova Üniversitesi Yayınları: 6-80, Adana.
- Archer, J. ve McDonald, M. (1990). Gender roles and sports in adolescent girls. *Leisure Studies* 9, 225-240.
- Ardahan, F., Lapa Yerlisu T. (2010). Açıkalan rekreasyonu: bisiklet kullanıcıları ve yürüyüşçülerin doğa sporu yapma nedenleri ve elde ettikleri faydalar. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi [Bağlantıda]*, 8,1. Erişim: <http://www.InsanBilimleri.com>.
- Ardahan, F. (2013). Komşuluk, farklılığa hoşgörü ve yaşam doyumu arasındaki ilişki, ilişkinin güçlendirilmesinde rekreatif etkinliklerin önemi, *International Journal of Human Sciences*, 10(1),1078-1090.
- Ardahan, F., Kaplan Kalkan, A. (2017). Açık Alan Rekreasyonun Kaynakları. F. Ardahan (Ed.), *Açık Alan Rekreasyonu* içinde (s. 115-121). Ankara: Detay Yayıncılık.
- Ay, O. (2013). *Parklarda bulunan egzersiz alanlarını kullanmanın yararları ve zararları. Burdur il merkezî çalışması*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Burdur.
- Bıyık, Y., Şimşek, T., Erden, P., (2017). Etik liderliğin çalışanların iş performansı ve iş tatminine etkisi. *Gazî İktisat ve İşletme Dergisi*, 3(1), 59-70.
- Bultena, G., ve Field, D. (1980). Structural effects in national park going. *Leisure Sciences*, 3(3), 221-240.
- Doğaner, S. (2013). *Ankara üniversitesi öğrencilerinin serbest zamanlarında egzersize katılım sıklıkları ve nedenleri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Erişim, (2020a). <https://atus.konya.bel.tr/otobustarihce.php?langCode=tr>
- Gümüş, H., Alay Özgül, S. (2017). Rekreasyon alanı kullanımına ilişkin katılım engelleri ve tercih etkenleri ölçeklerinin geliştirilmesi. *Journal of Human Sciences*, 14(1), 865-882.
- Helgesen, Ø., Nettet, E., (2007). Images, satisfaction and antecedents: Drivers of student loyalty? A case study of a Norwegian university college. *Corporate Reputation Review*, 10(1), 38-59.
- Karaşah, B. (2017). Kentsel ve kırsal Rekreasyon alanlarına yönelik kullanıcı tercihlerinin belirlenmesi 'Artvin kenti örneği'. *Bartın Orman Fakültesi Dergisi*, 19(1), 58-69.
- Kelly, J. (1983). Leisure style: A hidden core. *Leisure Sciences*, 5(4), 321-337.
- Kurar, İ., Baltacı, İ., (2014). Halkın boş zaman değerlendirme alışkanlıkları: Alanya örneği, *International Journal of Science Culture and Sport, Special Issue 2*.
- Kurulgan, M., Argan, M. (2006). *Yeni kitap seçiminde etkili olan biçimsel faktörlerin okuyucu perspektifinden değerlendirilmesi*. Bilgi Dünyası. eprints.rclis.org.
- Lee, J., Scott, D., ve Floyd, M. F. (2001). Structural inequalities in outdoor recreation participation: A multiple hierarchy stratification perspective. *Journal of Leisure Research*, 33(4), 427-449.
- Lindsay, J., ve Ogle, R. (1972). Socioeconomic patterns of outdoor recreation use near urban areas. *Journal of Leisure Research*, 4, 19-24.
- Munusturlar, S., Kurnaz, B., Yavuz, G., Özcan, Ö., Karaş, B. (2017). Boş zaman davranışını açıklamaya ışık tutan kuramsal yaklaşımlar. *Ulusal Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 1-19.
- Oliver, R. L. (1987). *An investigation of the interrelationship between consumer (dis) satisfaction and complaint reports*. ACR North American Advances.
- Özmen, A. (2006). Örneklem. Ali Fuat Yüzer (Ed.), *İstatistik* içinde (s. 167-194). Eskişehir: T.C. Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi.
- Paldrak, T. (2019). *Parklar ve özel spor merkezlerindeki Egzersiz alanlarını kullanan bireylerin rekreatif etkinliklere bakış açısı (Aydın-Çine Örneği)*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.
- Sessoms, D. (1993). Parks and recreation: Our growing invisible population. *Parks and Recreation*, 27,62-65.
- Talay, İ., Kaya, F., ve Belkayalı, N. (2010). Sosyo-ekonomik yapının rekreasyonel eğilim ve talepler üzerine etkisi: bartın kenti örneği. *Coğrafi Bilimler Dergisi*, 8(2), 147-156.

- Türel, G. D. (1988). *Ankara Kenti yeşil alanlarının kullanım etkinliklerinin bugünkü durumu ve yeterliliği için alınması gereken önlemler*. Yayınlanmamış Doktora tezi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yetim, G. ve Argan, M. (2018). Boş zaman ilgilenim faktörleri ile fitness merkezine yönelik tatmin ve sadakat arasındaki ilişki. *Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 18(1), 49-62.

Finans Kaynakları

Bu çalışmanın hazırlanması ve yazımı sırasında kurum ve/veya kuruluşlardan herhangi bir maddi destek alınmamıştır.

Çıkar Çatışması

Bu makalenin yayınlanmasıyla ilgili yazarlar arasında herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Yazar Katkıları

Fikir: A.S.Z. Abdein, E. Taşgın **Tasarım:** A.S.Z. Abdein, E. Taşgın **Veri Toplama:** A.S.Z. Abdein **Veri Analizi:** A.S.Z. Abdein, **Kaynak Taraması:** A.S.Z. Abdein **Makale Yazımı:** A.S.Z. Abdein, E. Taşgın, **Eleştirel İnceleme:** A.S.Z. Abdein, E. Taşgın

Etik Kurul İzni ile ilgili Bilgiler

Kurul Adı: Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu

Tarih: 27/12/2019

Sayı No: 2019/80